

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaromíra Klepše a soudců JUDr. Ing. Viery Horčicové a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobce: **pprap. F. R.**
bytem X
zastoupeného JUDr. Josefem Kopřivou, advokátem
se sídlem Václavské náměstí 819/43, Praha 1

proti

žalovanému: ředitel Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy
Kongresová 1666/2, 140 00 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ve věcech služebního poměru ze dne 29. 05. 2024, č. 241/2024

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

Odůvodnění

I. Předmět věci

1. Žalobce byl rozhodnutím náměstka ředitele Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy pro vnější službu ve věcech kázeňských ze dne 8. 2. 2024 č. 26/2024 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“) podle § 186 a § 50 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen „*zákon o služebním poměru*“) uznán vinným ze spáchání kázeňského přestupku podle ustanovení § 50 odst. 1 zákona o služebním poměru spáchaného z nedbalosti ve smyslu § 50 odst. 2 písm. a) téhož zákona, neboť žalobce porušil čl. 17 odst. 1 závazného pokynu policejního prezidenta č. 221/2011, kterým se upravují některé postupy v řízení o přestupcích, když uložil pokutu osobě, která nebyla v době spáchání skutku za přestupek odpovědná. Za kázeňský přestupek byl žalobci uložen kázeňský trest snížení základního tarifu o 10% na dobu 3 měsíců.
2. Žalovaný napadeným rozhodnutím č. 241/2024 ze dne 29. 5. 2024 zamítl odvolání žalobce a potvrdil prvostupňové rozhodnutí.

II. Žaloba

3. Žalobce ve vztahu k prvostupňovému rozhodnutí poukázal na to, že služební funkcionář v rozporu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2006, č. j. 4 As 14/2005 – 84, nehodnotil relevantní skutečnosti hovořící ve prospěch žalobce. Služební funkcionář se při uložení trestu dostatečným způsobem nezabýval určením povahy a závažnosti jednání, polehčujícím a přitěžujícím okolnostmi, jakož i dalšími skutečnostmi, kterými jsou například samotná závažnost kázeňského přestupku, způsob jeho spáchání, škodlivý následek, a okolnosti, za nichž byl spáchán, doznání, odčinění škodlivého následku apod. Dle odůvodnění napadeného rozhodnutí (dle žalobce od 25. 11. 2022 6x v celkové výši 27.100 Kč) byl žalobce několikrát kázeňsky odměněn, avšak bez jakýchkoli důkazů žalovaný konstatuje, že žalobce neplní řádně své povinnosti, a že jeho administrativní schopnosti jsou na špatné úrovni. To je protimluv, který svědčí o neobjektivním posouzení závažnosti jednání žalobce. Služební funkcionář nepřihlédl ani k tomu, že žalobce napomáhal k odstranění škodlivého následku kázeňského přestupku, neboť napravil špatně provedené kroky. Bylo zastaveno řízení ve věci pokuty, následující službu se svým pochybením seznámil dozorcí službu Místního oddělení policie Kyje, kde bylo dohodnuto oznámení celého přestupku na OSPOD.
4. Služební funkcionář se nezabýval vysvětlením uložení sankce, ať už samotné výše snížení základního tarifu, nebo neudělení přísnějšího nebo mírnějšího trestu. Podle žalobce je jakýkoliv kázeňský přestupek podřaditelný pod porušení základních povinností příslušníka. Služební funkcionář v rámci výrokové části ani nijak nespecifikoval, jaké základní povinnosti příslušníka měl žalobce porušit. Podle žalobce jde o nepřiměřený trest a nepřezkoumatelnost důvodů, které vedly služebního funkcionáře k jeho uložení.
5. Žalobce trvá na tom, že napomáhal odstranění způsobeného následku, což je sama o sobě polehčující okolnost, která však nebyla vůbec zohledněna. Nesouhlasí se závěrem žalovaného o tom, jak probíhalo řešení předmětné věci. Sepsání úředního záznamu nadřízenou považuje žalobce za účelové a podle žalobce je záznam nepravdivý. Postup byl proveden z iniciativy žalobce, byla daná domluva, kdo a jak si rozdělí práci a způsob

zastavení/zrušení pokuty a následná náprava proběhla ústně s dozorčí službou MOP Kyje a žalobce, kdy se vzájemně na dané věci shodli a následně o výsledku byla informována pí. J. Žalobce namítl, že k dokazování slouží svědecký výslech dané osoby, nikoliv úřední záznam.

6. Skutečný dopad pochybení žalobce na osobu, jíž byla uložena pokuta, nebyl nijak významný a nemohl této osobě způsobit újmu, jelikož se jedná o známého mladistvého recidivistu a plnění úkolů policie, ač provedeno nesprávným způsobem, bylo žalobcovou iniciativou ve snaze potírat protiprávnost držení návykových látek u fyzických osob, ač mladistvých, a nejednalo se o jakkoliv účelový postup. Obecná vyjádření postrádají bližší zdůvodnění o závažnosti skutku, o přiměřenosti uložené sankce. Žalobce namítl, že názor senátu poradní komise je nepodstatný, není správním orgánem s rozhodovací pravomocí.
7. Žalobce namítl, že počet odměn a kázeňských odměn, měl být také zohledněn při ukládání kázeňského trestu. Nesouhlasí s vypořádáním žalovaného ohledně odměn žalobce. Argumentace žalovaného je založena na popření skutečného odůvodnění odměn podle § 123 zákona o služebním poměru a kázeňských odměn podle § 49 zákona o služebním poměru. Žalovaný vlastně tvrdí, že na odměny žalobce neměl nárok, protože nebyly poskytnuty pro to, co je uvedeno v odůvodnění. Služební funkcionář tak odůvodnil poskytování odměn způsobem odporujícím zákonu o služebním poměru.
8. Žalobce shrnul, že:
 - rozhodnutím ředitele Obvodního ředitelství policie Praha II č. 3723/2021 ve věcech služebního poměru ze dne 30. 8. 2021 mu byla udělena odměna ve výši 12 000 Kč za splnění mimořádného služebního úkolu spočívající v mimořádném nasazení v rámci boje s pandemií,
 - rozhodnutím náměstka ředitele Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy pro vnější službu ve věcech služebního poměru č. 7039/2022 ze dne 20. 5. 2022 mu byla udělena odměna ve výši 600 Kč za splnění mimořádného služebního úkolu spočívající v obětavém a mimořádném nasazení v době nouzového stavu v souvislosti s migrační vlnou,
 - rozhodnutím policejního prezidenta ve věcech kázeňských č. 1927 ze dne 14. 6. 2022 mu byla udělena kázeňská odměna peněžitý dar ve výši 8 000 Kč za účelem ocenění příkladného plnění služebních povinností v souvislosti s umístěním v anketě Policista roku,
 - rozhodnutím náměstka ředitele Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy pro vnější službu ve věcech služebního poměru č. 9143/2022 ze dne 20. 6. 2022 mu byla udělena odměna ve výši 900 Kč za splnění mimořádného služebního úkolu spočívající v obětavém a mimořádném nasazení v době nouzového stavu v souvislosti s migrační vlnou,
 - rozhodnutím náměstka ředitele Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy pro vnější službu ve věcech služebního poměru č. 11971/2022 ze dne 15. 7. 2022 mu byla udělena odměna ve výši 600 Kč za splnění mimořádného služebního úkolu spočívající v obětavém a mimořádném nasazení v době nouzového stavu v souvislosti s migrační vlnou,
 - rozhodnutím náměstka ředitele Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy pro vnější službu ve věcech kázeňských č. 798/2022 ze dne 29. 8. 2022 mu byla udělena kázeňská odměna ve výši 1 000 Kč za Kč za účelem ocenění příkladného plnění služebních povinností,

- a rozhodnutím náměstka ředitele Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy pro vnější službu ve věcech služebního poměru č. 15911/2022 ze dne 25. 11. 2022 mu byla udělena odměna ve výši 4 000 Kč za splnění mimořádného služebního úkolu spočívajícího v iniciativním a příkladném plnění služebních úkolů a povinností za rok 2022.

III. Vyjádření k žalobě

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě shrnul, že napadená rozhodnutí byla vydána služebními orgány s personální pravomocí, rozhodnutí splňují formální náležitosti dle § 181 zákona o služebním poměru.
10. Žalovaný setrval na tom, že žalobce tyto nápravné kroky nezačal činit z vlastní vůle a iniciativy, ale až na základě přímého rozkazu a intervence jemu nadřízeného příslušníka. Žalobce oznámení o přestupku nedokázal vzhledem ke svému administrativním schopnostem sepsat. Toto oznámení bylo fakticky sepsané vedoucím příslušníkem a žalobce jej pouze podepsal (viz login uložené písemnosti pod č. j. KRPA-282590/PŘ-2023-000065-30). Po celou dobu musel být žalobce metodicky veden ze strany vedoucího příslušníka a jeho přístup k celé záležitosti byl značně laxní, viz úřední záznam sepsaný vedoucí příslušnicí dne 31. 7. 2023, který je součástí spisového materiálu. Stejně tak celá administrativní práce spojená se zrušením předmětného příkazového bloku byla vykonána vedoucím příslušníkem v rámci přezkumného řízení. Žalovaný má tedy za to, že jednání žalobce v tomto případě nedosahovalo takové intenzity, aby bylo možné jej považovat na významně polehčující okolnost, nepopírá tím však existenci určité součinnosti ze strany žalobce, což bylo vzato služebním funkcionářem v potaz.
11. Dále žalovaný uvedl, že uložení pokuty nezletilému je velmi konkrétní a závažným pochybením a zcela určitě porušením základní povinnosti příslušníka ve smyslu § 45 odst. 1 písm. a) a 46 odst. 1 zákona a žalobce tímto jednáním ukázal elementární neznalost přestupkového práva.
12. Dle žalovaného byť se k jednání žalobce doznal, svým následným jednáním a přístupem k celé věci projevil neochotu nést za něj odpovědnost a celkově jej zlehčit, což vyplývá nejen ze žaloby, ale i z jeho prvního vyjádření k věci, vedeného pod KRPA-271976-1/ČJ-2023-000065.
13. Podle žalovaného zákon neobsahuje žádnou škálu posuzování závažnosti jednání, kterým může být spáchán kázeňský přestupek. Tuto závažnost musí vždy individuálně posoudit služební funkcionář v rámci svého správního uvážení, přičemž žalovaný je přesvědčen, že tomuto služební funkcionář dostal řádně.
Žalovaný shrnul, že trest byl uložen ve 2/5 maximální možné výše dle § 51 odst. 1 písm. b) zákona, což považuje žalovaný, vzhledem ke všem okolnostem, za zcela přiměřený trest, ba dokonce benevolentní, aby splnil svou preventivně-represivní funkci. Služebním funkcionářem bylo vzato v potaz doznání žalobce, forma nedbalostního zavinění, závažnost žalobcova jednání, tedy zásah do zvláště chráněných práv nezletilého ze strany orgánu, který je má chránit, což žalovaný považuje za stěžejní skutečnost. Dále jistá součinnost na odstranění škodlivého následku, osobní přístup žalobce k celé věci, jakož i služební historii žalobce stran jeho služebního hodnocení, odměn a trestů.
14. Co se týče hodnocení udělených odměn, dle žalovaného žalobce zveličuje jejich význam - sportovní reprezentace PČR je sice činností záslužnou, ale žalovaný je nadále toho názoru, že toto nelze vnímat jako mimořádný výkon služby v pravém slova smyslu. Spor o počet

vnímaných odměn dále žalovaný nevnímá jako natolik zásadní skutečnost, v rámci celkových skutkových okolností.

15. Žalobce k vyjádření žalovaného neučinil repliku.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

16. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, a jedná se o žalobu přípustnou, splňující všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal na základě skutkového i právního stavu v době vydání rozhodnutí správního orgánu a v mezích uplatněných žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném a účinném znění (dále jen „s. ř. s.“), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti.
17. O věci soud rozhodl bez jednání. Žalobce ani žalovaný se k výzvě soudu nevyjádřili, zda souhlasí s rozhodnutím bez jednání. Jejich souhlas s takovým projednáním věci se tedy presumuje dle § 51 odst. 1 s. ř. s. věty druhé. Soud neshledal důvod nařídít jednání ani z důvodu dokazování. Veškeré podklady potřebné pro rozhodnutí věci vyplývají z předloženého správního spisu žalované, přičemž tím se dokazování neprovádí (rozsudek NSS č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS z 29. 1. 2009).
18. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí ve věci.
19. Z bloku B 1758521 vyplývá, že žalobce dne 5. 6. 2023 uložil příkazem na místě pokutu ve výši 2.000 Kč pachateli N. N. za jednání, kdy tato osoba téhož dne v 15.30 v ulici B., Praha 9 neoprávněně přechovávala návykovou látku marihuany v množství 5 g brutto pro vlastní potřebu, čímž se dopustila v úmyslu přestupku podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 167/1998 Sb. o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů.
20. V položce 2 bloku je uvedeno datum narození osoby přestupce 3. 11. 2008, což znamená, že ke dni přestupku 5. 6. 2023 tato osoba nedosáhla hranice odpovědnosti za přestupek dle § 18 zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.
21. Ve správním spise je dále založen výpis z databáze přestupků ze dne 24. 8. 2023, z něhož vyplývá, že tento příkaz na místě byl zrušen v rámci přezkumného řízení.
22. Žalobce dne 12. 7. 2023 sepsal o události úřední záznam. Popsal v něm průběh zjištění přestupku na místě. Uvedl, že pochybil, jelikož si přesně nezkontroloval datum narození osoby, jež též den vykazovala 14. let věku, přistoupil k projednání přestupku na místě v rámci příkazového řízení nezaplaceně, vydání kopie pokutového bloku série „AJ/2018“ a bloku č. „B1758521“ a po detekci odebrání sušiny jako kdyby se jednalo o osobu, jež je právně odpovědná, tudíž je starší 15 let věku, čímž vznikla situace, kdy nebylo možno touto formou výše zmíněného dne projednat.
23. Dne 31. 7. 2023 sepsala úřední záznam npor. J. Vyplývá z něj, že 6. 6. 2023 prováděla kontrolu a následné odeslání zaevidovaných příkazů, přičemž datum narození přestupce na předmětném bloku přehlédla. Dne 11. 7. 2023 byla kontaktována telefonicky vedoucím 3. oddělení npor. Bc. Martinem Jakoubkem, který jí sdělil, že na základě kontroly pokut bylo zjištěno pochybení žalobce. Toto řízení je proto třeba začít ihned řešit s Odborem služby pořádkové policie Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, tj. s nadřízeným správním orgánem. Ze záznamu vyplývá, že se zjištěnými skutečnostmi žalobce za přítomnosti další osoby ppor. lic. MS, konfrontovala dne 12. 6. 2023, který k věci uvedl: „škoda, tu pokutu by si zasloužil, je to takový drbánek z Čerňáku“ a na dotaz, zda si je vědom toho, že pokutu

uložil v rozporu se zákonem, jen opětovně pokrčil rameny a nevyjádřil se. Následně jej vyzvala k sepsání úředního záznamu, kde se vyjádří ke všem skutečnostem o udělení pokuty. Soud dodává, že i když je v záznamu uvedeno datum „12. 6. 2023“, jedná se o zjevnou chybu ve psaní, kdy vzhledem k dalším souvislostem (posloupnost jednotlivých úkonů, sepsání úředního záznamu žalobcem) nepochybně správně mělo být uvedeno datum „12. 7. 2023“.

24. Dne 31. 8. 2023 bylo zahájeno řízení ve věcech kázeňských o kázeňském přestupku žalobce pro jednání, kdy dne 5. 6. 2023 v 15:30 hodin při výkonu služby na adrese B., Praha 9 uložil osobě N. N., nar. X pokutu ve výši 2000,-Kč příkazem na místě blokem na pokutu na místě nezaplacenou č. 81758521, série AJ/2018, za přestupek podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, čehož se osoba N. N. dopustila tím, že neoprávněně přechovávala v malém množství návykovou látku (5 g marihuany, resp. THC) pro vlastní potřebu, ačkoli osoba N. N. nebyla v době spáchání skutku podle ustanovení § 18 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, za přestupek odpovědná, neboť nedovršila patnáctý rok svého věku, čímž porušil ustanovení čl. 17 odst. 1 závazného pokynu policejního prezidenta č. 221/2011, kterým se upravují některé postupy v řízení o přestupcích. Žalobce byl podezřelý z porušení základních povinností příslušníka dle § 45 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru, podle něhož je příslušník povinen dodržovat služební kázeň podle § 46 odst. 1 zákona o služebním poměru.
25. Dne 27. 11. 2023 se uskutečnilo ústní jednání ve věci. Z protokolu o ústním jednání vyplývá, že žalobce byl poučen o svých právech v řízení, zejména o právu si zvolit zmocněnce (§ 172 odst. 1 zákona o služebním poměru), nahlížet do spisu /§ 174 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru/, vyjádřit se k podkladům a žádat jejich doplnění /§ 174 odst. 1 písm. b) zákona o služebním poměru / a vyjádřit se k věci, navrhnout důkazy a hájit se /§ 186 odst. 3 zákona o služebním poměru/. Žalobce byl seznámen rovněž se skutkem, o němž se řízení vede. Žalobce se seznámil se spisem a jeho součástmi: návrh na zahájení řízení ve věcech služebního poměru, oznámení o zahájení řízení, úřední záznam sepsaný dne 31. 7. 2023 npor. Mgr. J., úřední záznam sepsaný žalobcem dne 12. 7. 2023, výpis blokové pokuty z ETŘ, kopie bloku na pokutu na místě nezaplacenou série AJ/2018, č. bloku B1758521. V rámci ústního jednání byl žalobce vyslechnut. Uvedl, že ve své výpovědi by se chtěl odkázat na úřední záznam, který sepsal dne 12. 7. 2023 a více se k věci nebude vyjadřovat. Rovněž uvedl, že nemá žádné doplnění k předloženým důkazům.
26. Služební funkcionář - náměstek ředitele Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy pro vnější službu ve věcech kázeňských rozhodnutím ze dne 8. 2. 2024, č. j. 26/2024, uznal žalobce vinným za jednání specifikované výše, kterým žalobce spáchal kázeňský přestupek dle § 50 odst. 1 zákona o služebním poměru spáchaného formou nedbalostního zavinění dle ustanovení § 50 odst. 2 písm. a) zákona o služebním poměru. Za toto jednání služební funkcionář žalobci dle § 51 odst. 1 písm. b) zákona o služebním poměru uložil žalobci kázeňský trest – snížení základního tarifu o 10 % na dobu tří měsíců.
27. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání. V rámci řízení o odvolání žalovaný dne 4. 4. 2024 určil senát k projednání odvolání, s jehož složením byl seznámen žalobce dne 8. 4. 2024, to včetně práv účastníka řízení. Dne 16. 5. 2024 byl žalobce seznámen zejména s právem nahlížet do spisu a vyjádřit se k podkladům, navrhnout jejich doplnění (§ 174 odst. 1, 2 zákona o služebním poměru).
28. O odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

29. V projednávané věci není mezi stranami sporu o tom, že žalobce jednal tak, jak je mu kladeno za vinu ve skutkové větě prvostupňového rozhodnutí. Ostatně, žalobce se v řízení před služebním orgánem ke svému jednání doznal tím, že poukázal na jím sepsaný úřední záznam ze dne 12. 7. 2023, v němž výslovně uznal nezákonnost svého postupu. Žalobce nicméně správním rozhodnutím vytýká vady, které mají mít za následek jejich nepřezkoumatelnost a dále to, že služební orgány dostatečně nezohlednily relevantní skutečnosti ve prospěch žalobce.
30. Městský soud v Praze předesílá, že správní rozhodnutí obou stupňů je třeba posuzovat ve vzájemné souvislosti, neboť z hlediska soudního přezkumu tvoří jeden celek. Případné mezery v odůvodnění rozhodnutí o odvolání tedy může vyplnit odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013–25).
31. Žalobce žalovanému vytkl, že se ztotožnil s názorem poradního senátu s tím, že názor senátu poradní komise je zcela nepodstatný.
32. Podle § 194 zákona o služebním poměru o odvolání (rozkladu), v obnoveném řízení, v přezkumném řízení a o námitkách proti služebnímu hodnocení rozhoduje služební funkcionář na základě návrhu poradní komise. Členy poradní komise jmenuje a pravidla jejího jednání stanoví služební funkcionář, pro kterého poradní komise připravuje návrh rozhodnutí.
33. Z uvedeného vyplývá, že poradní komise má poradní funkci a od jejího návrhu se služební funkcionáře může odchýlit. Ze žalovaného rozhodnutí (strana 5) nicméně vyplývá, že se žalovaný s názorem senátu (a rovněž se služebním funkcionářem) zcela ztotožnil. Přejal tedy závěry poradní komise jako vlastní a tím a odpovídá za jejich správnost, úplnost a přezkoumatelnost (obdobně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 10. 2020, 1 As 218/2019 – 28).
34. V první řadě tedy žalobce vytýká napadenému resp. prvostupňovému rozhodnutí vady výroku, v nichž postrádá specifikaci porušení základních povinností příslušníka.
35. Řízení o kázeňských přestupcích je koncipováno jako samostatné řízení s vlastní a do jisté míry komplexní právní úpravou (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2010, č. j. 4 Ads 166/2009-76, a ze dne 24. 9. 2019, č. j. 2 As 337/2018-30). V § 50 zákona o služebním poměru je upraven pojem kázeňského přestupku a zavinění, v § 51 téhož zákona kázeňské tresty a řízení ve věcech služebního poměru, kam patří též řízení o kázeňském přestupku, je upraveno v § 169 a § 196, přičemž § 186 až § 188 obsahují speciální úpravu pro řízení o kázeňském přestupku. Tato vlastní úprava však neobsahuje veškerá myslitelná pravidla, pročez připadá v úvahu též subsidiární použití správního řádu (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2012, č. j. 4 Ads 176/2011-129). Pro trestnost správních deliktů musí přiměřeně platit obdobné principy a pravidla jako v případě trestných činů (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2007, č. j. 8 As 17/2007-135). Proto všude tam, kde nejsou výslovně upraveny některé základní zásady a instituty, jež by měly být zohledněny v případě jakéhokoliv veřejnoprávního deliktu, je třeba použít analogii z trestního práva ve prospěch obviněného (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2009, č. j. 1 As 28/2009-62, odst. 28). Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu poté v usnesení ze 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73 zdůraznil nezbytnost specifikace sankcionovaného jednání ve výroku rozhodnutí o správním deliktu.

36. Z toho vychází i § 181 odst. 2 písm. c) zákona o služebním poměru, jenž vyžaduje, aby rozhodnutí vydané ve věcech služebního poměru (tedy i rozhodnutí o kázeňském přestupku) bylo dostatečně obsahově určité, a v § 181 odst. 4 vyžaduje, aby výrok obsahoval řešení otázky, která je předmětem rozhodování a ustanovení právního nebo služebního předpisu, podle něhož bylo rozhodnuto.
37. Z prvostupňového i z napadeného rozhodnutí poté vyplývá, že žalobce spáchal kázeňský přestupek dle § 50 odst. 1 zákona o služebním poměru. Podle tohoto ustanovení *„kázeňským přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje služební povinnost, ale nejde o trestný čin nebo o jednání, které má znaky přestupku. Za takové jednání se považuje i dosahování neuspokojivých výsledků ve výkonu služby uvedené v závěru služebního hodnocení.“*
38. Dle citovaného ustanovení je pro kvalifikaci jednání příslušníka jako kázeňského přestupku tedy podstatné to, zda žalobce svým jednáním porušil služební povinnost. Jedná se o blanketní skutkovou podstatu, co se rozumí služební povinností totiž vyplývá z jiných ustanovení zákona o služebním poměru. Platí přitom, že povinnost dodržovat služební kázeň je jednou ze základních povinností příslušníka /§ 45 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru/, k čemuž se ostatně zavazuje příslušník svým slibem dle § 17 odst. 3 zákona o služebním poměru. A právě služební kázeň pak spočívá v nestranném, řádném a svědomitém plnění služebních povinností příslušníka, které pro něj vyplývají z právních předpisů, služebních předpisů a rozkazů (srov. § 46 odst. 1 zákona o služebním poměru).
39. V čem konkrétně a primárně spočívalo žalobcovo nesplnění služebních povinností řádně a svědomitě, pak vyplývá ze skutkové věty – žalobce v rozporu s § 18 zákona o přestupcích uložil pokutu osobě, která nebyla deliktně odpovědná, čehož si měl být žalobce vědom. Z uvedeného tedy vyplývá to, že žalobce jednal nezákonně, tím neplnil služební povinnost řádně a svědomitě, tím porušil služební kázeň jakožto základní povinnost příslušníka, čímž naplnil skutkovou podstatu kázeňského přestupku dle § 50 odst. 1 zákona o služebním poměru. O tom, že žalobce je v předmětném jednání podezřelý z porušení právě ustanovení § 45 odst. 1 písm. a) a § 46 odst. 1 zákona o služebním poměru, byl ostatně žalobce poučen při zahájení řízení dne 31. 8. 2023 (žalobci doručeno 14. 9. 2023). A porušení těchto služebních povinností konstatuje nakonec i žalovaný na str. 5 odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.
40. Byť tedy výrok prvostupňového i napadeného rozhodnutí obsahuje toliko ustanovení § 50 odst. 1 zákona o služebním poměru, obecně konstatující porušení služebních povinností žalobcem a neobsahuje označení těch ustanovení o služebních povinnostech, která žalobce svým jednáním, porušil a na jejichž základě služební funkcionář tedy rozhodoval, přesto z výroku i odůvodnění prvostupňového i žalovaného rozhodnutí vyplývá nade vší pochybnost, jaké konkrétní služební povinnosti příslušníka žalobce svým jednáním porušil. Byť tedy absence porušených ustanovení ve výroku rozhodnutí nepochybně je vadou obou rozhodnutí, na jejich srozumitelnost a přezkoumatelnost to nemá vliv.
41. Soud dodává, že dle výroku obou rozhodnutí žalobce svým jednáním, kromě uvedeného, porušil i článek 17 odst. 1 závazného pokynu policejního prezidenta č. 221/2011, kterým se upravují některé postupy v řízení o přestupcích. To žalobce již nesporně a není to ani předmětem sporu mezi stranami. Soud proto jen pro úplnost dodává, že i porušením tohoto ustanovení interního normativního aktu bezpečnostního sboru, k jehož dodržení je obecně povinen, žalobce jednal v rozporu se svými povinnostmi vyplývajících pro něj ze služební kázně dle § 46 odst. 1 zákona o služebním poměru a tím tedy porušil svou základní

povinnost dodržovat služební kázeň dle § 45 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru, čímž naplnil skutkovou podstatu kázeňského přestupku dle § 50 odst. 1 zákona o služebním poměru.

42. Dále má žalobce za to, že napadené rozhodnutí neobsahuje dostatečné odůvodnění výše uložené sankce, příp. proč nebyla uložena přísnější nebo mírnější sankce.
43. Podle § 51 odst. 1 zákona o služebním poměru se příslušníkovi ukládá kázeňský trest
 - a) písemné napomenutí,
 - b) snížení základního tarifu až o 25 % na dobu nejvýše 3 měsíců,
 - c) odnětí služební medaile,
 - d) odnětí služební hodnosti,
 - e) pokuta,
 - f) propadnutí věci, nebo
 - g) zákaz činnosti.
44. Podle § 186 odst. 6 zákona o služebním poměru se při určení druhu kázeňského trestu přihlédne k závažnosti kázeňského přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání, k významu a rozsahu jeho následků, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, pohnutkám, dosavadnímu přístupu příslušníka k plnění služebních povinností a k tomu, zda již byl kázeňsky trestán. Jestliže se ve společném řízení projednává více kázeňských přestupků téhož příslušníka, přihlédne se při ukládání druhu kázeňského trestu též k této skutečnosti.
45. Podle § 186 odst. 9 zákona o služebním poměru platí, že od uložení kázeňského trestu lze v rozhodnutí o kázeňském přestupku upustit, jestliže k nápravě příslušníka postačí samotné projednání kázeňského přestupku.
46. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 4. 2012, č. j. 1 Afs 1/2012-36 k mezím přezkumu ukládání správních sankcí vyložil, že hodnocení konkrétních skutkových okolností projednávaného případu a uložení přiměřeného trestu je imanentní součástí správního uvážení, do něhož správní soud není oprávněn v rámci soudního přezkumu aktivně zasahovat. Ukládání pokut za správní delikty se děje ve sféře volného správního uvážení (diskrečního práva) správního orgánu, tedy v zákonem dovolené volnosti správního orgánu rozhodnout ve vymezených hranicích, resp. volit některé z více možných řešení, které zákon dovoluje. Na rozdíl od posuzování otázek zákonnosti, jimiž se soud musí při posuzování správní věci k žalobní námitce zabývat, je oblast správní diskrece soudní kontrole prakticky uzavřena. Podrobit volné správní uvážení soudnímu přezkoumání při hodnocení zákonnosti rozhodnutí lze jen potud, překročil-li správní orgán zákonem stanovené meze tohoto uvážení, vybočil-li z nich nebo volné uvážení zneužil. Není však v pravomoci správního soudu, aby vstoupil do role správního orgánu a položil na místo správního uvážení soudcovské uvážení a sám rozhodl, jaká pokuta by měla být uložena. To by mohl soud učinit podle § 78 odst. 2 s. ř. s. jen na návrh žalobce, pokud by dospěl k závěru, že pokuta byla správním orgánem uložena ve zjevně nepřiměřené výši (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2003, č. 6 A 96/2000-62, č. 225/2004 Sb. NSS).
47. Služební funkcionář v prvostupňovém rozhodnutí vyložil, že při určení druhu sankce bylo přihlédnuto k závažnosti přestupku, kdy na kázeňské přestupky tohoto typu je nutno nahlížet jako na jednání výrazně nebezpečné, neboť došlo k porušení základních povinností příslušníka. Jednání bylo spácháno formou nedbalostního zavinění dle § 50 odst. 2 písm. a)

zákona. Bylo však přihlédnuto i k osobě žalobce, kdy tento policista dosahuje spíše průměrných výsledků, v posledních 3 letech byl 3x kázeňsky odměněn, 1x byl potrestán za přestupek v rámci BESIP, své služební povinnosti si neplní řádně, administrativní schopnosti jsou na špatné úrovni a ze strany vedoucích jsou často řešeny jeho nedostatky při výkonu služby. Výše trestu je podle služebního funkcionáře tak přiměřená okolnostem a skutku.

48. Žalovaný se pak v napadeném rozhodnutí ztotožnil s hodnocením skutku jako velmi závažného, to z důvodu, že došlo k zásahu do práv dítěte subjektem, který by měl právo a jeho ochranu vymáhat. Ztotožnil se i s hodnocením polehčujících a přitěžujících okolností služebního funkcionáře, přičemž na uvedené úvahy odkázal. Zvláště se pak zabýval hodnocením významu udělených odměn žalobci a hodnocení napomáhání odstranění škodlivého následku.
49. Prvostupňové i napadené rozhodnutí tedy předně obsahuje srozumitelné úvahy, které vedly služebního funkcionáře a ve shodě s ním i žalovaného k uložení kázeňského trestu. Prvostupňové a ani napadené rozhodnutí tak obecně nejsou nepřezkoumatelná ani v této části.
50. Z těchto úvah vyplývá, že oba služební orgány ve shodě hodnotily jednání žalobce jako velmi závažné. Žalobce na místě vyhotovil pokutový blok, kam zadával i datum narození osoby. Údaj o datu narození je na pravém horním rohu bloku a předchází dalším položkám – zejména popisu přestupkového jednání a souhlasu přestupce s projednáním přestupku. Včas si tedy žalobce měl uvědomit, že k datu jednání (5. 6. 2023) dotyčná osoba nebyla ještě odpovědná za přestupek. Soud se přitom nemohl ztotožnit s námitkou žalobce, že jeho jednání na uvedenou osobu nemohlo mít negativní vliv. Podstatné je totiž to, že osoba mladší 15 let není odpovědná za přestupek, je pak jednou ze základních zásad přestupkového práva. Žalobcovu pozornost si tato situace zasloužila zejména proto, že si žalobce musel být vědom toho, že přestupek projednává s mladistvou osobou. Nejednalo se o drobné pochybení v postupu policie, ale o provedení nezákonného správního řízení, přičemž náprava byla možná až v rámci dalšího správního řízení. Jednání žalobce tak reálně mohlo mít za následek i snížení důvěry v činnost policie, žalobce tedy ohrozil i dobrou pověst bezpečnostního sboru, k jejíž ochraně se rovněž zavázal složením služebního slibu (srov. § 17 odst. 3 zákona o služebním poměru).
51. Právě proto se soud ztotožnil i s hodnocením míry zavinění žalobce jako nedbalostního jednání dle § 50 odst. 2 písm. a) zákona o služebním poměru. Pokud totiž žalobce k projednání přestupku přistoupil, znamená to buďto neznalost žalobce nebo rezignaci na hodnocení věku sankcionované osoby. Žalobce přitom musel vědět, že svým jednáním může porušit služební povinnost, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že služební povinnost neporuší.
52. Co se týče přístupu žalobce k odstranění následků svého jednání, ze správního spisu i ze žaloby vyplývá, že příkaz na místě byl nadřízeným orgánem zrušen v rámci přezkumného řízení.
53. Žalobce pak v žalobě nesouhlasí s vylíčeným průběhem šetření události v úředním záznamu své nadřízené ze dne 31. 7. 2023.
54. Podle § 180 odst. 2 zákona o služebním poměru je důkazem vše, co může přispět k zjištění skutkového stavu věci, zejména výpovědi a vyjádření účastníka, svědků a jiných osob,

doklady a jiné písemnosti nebo záznamy, odborná vyjádření, znalecké posudky, potvrzení, listiny, protokoly o ohledání a pořízená dokumentace skutkového děje.

55. I úřední záznam je tedy především podkladem pro rozhodnutí služebního funkcionáře a žalobce měl námitky proti němu zachované. Soud je proto toho názoru, že nebylo třeba, aby služební orgány sepisovatelku úředního záznamu speciálně ještě vyslyšely. Žalobce pak ve správním řízení proti úřednímu záznamu žádnou námitku neuplatnil a doplnění podkladů či důkazů nežádal – a to ani v řízení před služebním funkcionářem či v odvolání. Podstatné je v této souvislosti však to, že i žalobce sám v žalobě připustil, že jeho nadřízená byla s věcí seznámena, a že mu uložila, aby situaci nějak vyřešil. V tom se tedy shodují úřední záznam nadřízené z 31. 7. 2023 a tvrzení žalobce. To pak nutně znamená, že iniciativa k nápravě skutečně nevzešla původně od žalobce. Ostatně žalobce svůj úřední záznam sepsal až 12. 7. 2023, tj. více než měsíc poté, co příkaz a pokutu uložil. Taková časová prodleva pak nesvědčí tomu, že by si žalobce sám uvědomil nezákonnost svého jednání a inicioval jeho nápravu. Naopak svědčí právě obsahu úředního záznamu z 31. 7. 2023, že iniciativa k nápravě vznikla u nadřízených osob po následné kontrole uložených pokut.
56. Soud nemohl tedy přisvědčit žalobci, že by jeho aktivita při odstranění následků jeho jednání byla významná jako zásadní polehčující okolnost.
57. Co se týče hodnocení odměn a kázeňských trestů, služební funkcionář uvedl, že žalobce byl v posledních 3 letech 3 x kázeňsky odměněn, 1x byl kázeňsky potrestán za přestupek BESIP. Své služební povinnosti si neplní řádně, administrativní schopnosti jsou na špatné úrovni a ze strany vedoucích jsou často řešeny jeho nedostatky při výkonu služby.
58. Žalobce v uvedeném spatřuje rozpor, kdy mu na jedné straně služební funkcionář přiznal odměny a na druhé straně žalobci vytýká řádné neplnění služebních povinností. Žalovaný k tomu v napadeném rozhodnutí doplnil, že žalobce v období od 25. 11. 2022 dosud obdržel jednu peněžitou odměnu ve výši 4000,- Kč, naopak v tomto období mu byl uložen pravomocný kázeňský trest formou pokuty ve výši 2500,- Kč. Žalobce obdržel 7 odměn v období od 30. 8. 2021 do 25. 11. 2022 včetně, přičemž minimálně 3 odměny byly odůvodněny za plnění služebních úkolů v době nouzového stavu České republiky v roce 2022 spojeného s migrační vlnou velkého rozsahu a jako náhrada neproplacených přesčasových hodin plynoucích z výkonu služby, na jejichž zaplacení by jinak odvolatel v době nouzového stavu České republiky neměl nárok. 1 odměna byla udělena za umístění v Ceně ředitele Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy v roce 2022 v kategorii sportovec roku. Tyto odměny nebyly z pohledu služebního funkcionáře zahrnuty do hodnocení osoby odvolatele v odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť se nejedná o ocenění mimořádného výkonu služby v pravém slova smyslu, proto je v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedeno, že odvolatel byl za poslední 3 roky (počítáno od roku 2024 pozn. městského soudu) odměněn kázeňsky 3 krát.
59. Přehled odměn a trestů k osobě žalobce, založený ve správním spisu, potvrzuje, že žalobci byly v období od 30. 8. 2021 do 8. 2. 2024 uděleny 5x peněžitě odměny za splnění mimořádného nebo zvlášť významného úkolu (ve dnech 30. 8. 2021, 20. 5. 2022, 20. 6. 2022, 15. 7. 2022, 25. 11. 2022) ve výši 18.100 Kč, 2x peněžitý dar za aktivní a příkladné plnění služebních úkolů (ve dnech 14. 6. 2022, 29. 8. 2022) ve výši 9.000 Kč. Dne 28. 6. 2023 byla naopak žalobci udělena pokuta ve výši 2500 Kč za přestupek proti bezpečnosti silničního provozu.

60. Z uvedeného vyplývá, že odměny a peněžní dary byly uděleny žalobci naposledy v roce 2022, od té doby žádnou odměnu neobdržel. Do tohoto období - bez udělených odměn či peněžního daru - náleží i doba jednání žalobce v červnu roku 2023, kdy žalobci byla naopak dne 28. 6. 2023 udělena pokuta za přestupek proti bezpečnosti silničního provozu. To, že žalobci byly do 25. 11. 2022 postupně uděleny odměny, příp. peněžité dar, tedy nijak není v rozporu s jinak negativním hodnocením plnění služebních povinností žalobcem ze strany služebního funkcionáře či žalovaného ke dni 8. 2. 2024. Toto hodnocení pak zjevně popisuje setrvalé a méně závažné výhrady vůči průběžnému plnění služebních povinností žalobcem a soudu z něj nevyplývá nutný rozpor s tím, že mnohem dříve byly žalobci uděleny odměny nebo peněžité dar.
61. Služební funkcionář i žalovaný tedy hodnotili v zásadě všechny relevantní skutečnosti v souladu s § 186 zákona o služebním poměru a soud se s jejich hodnocením ztotožnil.
62. Z uvedeného pak podle názoru městského soudu vyplývá, že za jednání žalobce by nepostačilo uložení mírnějšího opatření – napomenutí nebo upuštění od uložení kárného trestu. Je pak třeba přihlídnout k tomu, že postižení služebního příjmu coby odměny za výkon služby (srov. § 112 odst. 1 zákona o služebním poměru) dostatečně reflektuje právě to, že žalobce byl postižen za porušení služebních povinností. Uložení přísnějšího kázeňského trestu – odnětí služební hodnosti - dle § 51 odst. 1 písm. d) zákona o služebním poměru pak služební funkcionář ani žalovaný zjevně vzhledem k uvedenému neshledali za adekvátní k závažnosti jednání žalobce. Další kázeňské tresty uvedené v ustanovení § 51 odst. 1 písm. c) – odnětí medaile, e) pokuta, f) propadnutí věci nebo g) zákaz činnosti pak podle názoru soudu pro služebního funkcionáře i žalovaného nepochybně nebyly vůbec relevantní. Např. ani žalobce nesporně, že by vzhledem k jeho osobě, povaze postiženého jednání či způsobu jeho provedení byl přiměřený spíše některý z těchto kázeňských trestů.
63. Městský soud tedy neshledal, že by služební orgány při svých úvahách o ukládání kázeňského trestu postupovaly nezákonně a že by meze správního uvážení překročily či zneužily. Uložená sankce – snížení základního tarifu o 10 % na dobu tří měsíců, jež je uložena v dolní polovině maximální sazby – tj. 25 % na dobu tří měsíců /srov. § 51 odst. 1 písm. b) zákona o služebním příjmu/, pak z výše uvedených důvodů podle názoru soudu představuje přiměřenou sankci za kázeňský přestupek žalobce.

V. Závěr a náklady řízení

64. Městský soud v Praze shledal prvostupňové i napadené rozhodnutí za přezkoumatelné. Ztotožnil se poté s úvahami služebního funkcionáře i žalovaného o přiměřenosti kázeňského trestu za jednání žalobce.
65. Na základě shora uvedených skutečností soud žalobu shledal nedůvodnou a jako takovou ji v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
66. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. S ohledem na to, že žalobce v řízení úspěšný nebyl, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, kterému by jakožto úspěšnému účastníkovi řízení náležela náhrada nákladů řízení, soud tuto náhradu nepřiznal, neboť mu nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. prosince 2024

JUDr. Jaromír Klepš
předseda senátu